

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uvádí žalobce pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod: porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 296 odst. 2 SFEU

— Žalobce v tomto ohledu uvádí, že Komise neodůvodnila, proč sloučila dvě žádosti Německa o prodloužení lhůty do jedné jednotné žádosti.

— Komise navíc neodůvodnila, proč by neměly být splněny podmínky pro prodloužení lhůty podle čl. 2 odst. 2 rozhodnutí Komise K(2009) 3900 v konečném opraveném znění z 12. května 2009 o státní podpoře, kterou chce Německo poskytnout na restrukturalizaci WestLB AG (C-43/2008 [ex N 390/08]) (dále jen „rozhodnutí z 12. května 2009“).

2) Druhý žalobní důvod: nesprávné právní posouzení

— Žalobce v této souvislosti uvádí, že Komise své rozhodnutí vydané na základě volné úvahy, týkající se prodloužení lhůty, opírá o nesprávné zjištění skutkového stavu. Podle názoru žalobce se napadnuté rozhodnutí nesprávně zakládá pouze na jedné žádosti o prodloužení lhůty do 15. února 2011, resp. se implicitně konstatuje, že o žádosti o další prodloužení není třeba rozhodnout.

— Žalobce dále uplatňuje argument, že Komise nevyužila možnosti prodloužit lhůtu, která je výslovně uvedena v čl. 2 odst. 2 rozhodnutí z 12. května 2009, ačkoli jsou podmínky stanovené pro její prodloužení splněny. Komise se namísto toho odvolala na nepsané právo na prodloužení *sui generis*, které nemá žádný právní základ a jehož jednotlivé podmínky jsou zcela nejasné.

3) Třetí žalobní důvod: porušení zásady proporcionality

— Žalobce v této souvislosti zejména uvádí, že rozhodnutí Komise o zastavení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG po 15. únoru 2011 je nepřiměřené k nevýhodám, které jsou jím způsobeny.

4) Čtvrtý žalobní důvod: porušení zásady rovného zacházení

— V této souvislosti se uvádí, že Komise v jiných případech finanční krize, ve kterých byly finančním institucím

poskytnuty podstatně vyšší podpory, umožnila podstatně delší lhůty pro prodej podílů finančních institucí a společností financujících nemovitosti.

5) Pátý žalobní důvod: porušení článku 41 Listiny základních práv a svobod Evropské unie a zásady řádné správy

Žalobce v rámci pátého žalobního důvodu uplatňuje argument, že Komise nemá právo vykládat žádosti podané členským státem v rozporu s jejich výslovným zněním, jakož i s jejich smyslem a cílem, a tak o nich i rozhodovat.

Žaloba podaná dne 23. ledna 2011 — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. Komise

(Věc T-28/11)

(2011/C 72/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Nizozemsko) (zástupce: M. Smeets, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 7694 v konečném znění ze dne 9. listopadu 2010 v plném rozsahu nebo částečně, a podpůrně nařídit,

— snížení uložené pokuty.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná podle článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) (dříve článek 230 ES) za účelem přezkumu a zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 7694 v konečném znění ze dne 9. listopadu 2010 v řízení podle článku 101 SFEU (dříve článek 81 ES), článku 53 Dohody o EHP a článku 8 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě (Věc COMP/39.258 — Nákladní letecká doprava), jehož příjemcem je společnost KLM N.V., a podpůrně za účelem nařízení snížení pokuty uložené podle článku 261 SFEU (dříve článek 229 ES).

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně čtyři důvody.

- 1) Zaprvé žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí není odůvodněno ve smyslu článku 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. V tomto ohledu žalobkyně předkládá následující argumenty:
- zásadní nesoulad mezi výrokovou částí rozhodnutí a jeho odůvodněním;
 - nesoulad mezi výrokovou částí rozhodnutí a jeho odůvodněním brání účinnému přezkumu rozhodnutí Soudním dvorem;
 - nesoulad a nedostatečná přesnost odůvodnění týkající se i) rozsahu porušení a příjemců rozhodnutí, ii) neplacení provize z příplatků, a iii) zavedení palivového příplatku brání účinnému přezkumu rozhodnutí Soudním dvorem;
 - nesoulad a nedostatečná přesnost odůvodnění ve vztahu k uplatnění Pokynů ke stanovení pokut z roku 2006 a uložení pokut brání účinnému přezkumu rozhodnutí Soudním dvorem.
- 2) Zadruhé žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí bylo přijato v rozporu s právem na řádnou správu ve smyslu článků 41, 47, 48, 49 a 50 Listiny základních práv Evropské unie. V tomto ohledu žalobkyně předkládá následující argumenty:
- Komise nerespektovala právo být vyslechnut, právo na řádný proces a presumpci nevinu podle čl. 41 odst. 2 písm. a) a článků 47 a 48 Listiny tím, že nevyslechla příjemce ohledně různých změn rozsahu případu a počtu příjemců;
 - porušení zásady legality a proporcionality pokut podle článku 49 Listiny tím, že Komise zahrнула celý obrat společnosti KLM Cargo do hodnoty prodeje podle Pokynů ke stanovení pokut z roku 2006, a práva být vyslechnut v tomto ohledu;
 - porušení zásady legality a proporcionality pokut podle článku 49 Listiny a zásady *non bis in idem* článku 50 Listiny tím, že Komise zahrнула prodeje uskutečněné mimo EHP do hodnoty prodeje podle Pokynů ke stanovení pokut z roku 2006 a tím, že použila obecné kritérium ke stanovení maximální výše této hodnoty prodeje, a práva být vyslechnut v tomto ohledu.
- 3) Zatřetí žalobkyně tvrdí, že pokuta byla stanovena v rozporu s článkem 101 SFEU, článkem 23 nařízení 1/2003⁽¹⁾ a Pokyny ke stanovení pokut z roku 2006, jelikož:
- Pokyny ke stanovení pokut z roku 2006 neumožňují zahrnout prodeje, které přímo nebo nepřímo nesouvisí s protiprávním jednáním, do hodnoty prodeje;
 - Pokyny ke stanovení pokut z roku 2006 neumožňují, aby byla výše pokuty založena na prodejích uskutečněných mimo EHP.
- 4) Začtvrté žalobkyně tvrdí, že stanovení pokut podle Pokynů ke stanovení pokut z roku 2006 je zjevně nesprávné a porušuje zásady legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení. V tomto ohledu žalobkyně předkládá následující argumenty:
- je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení rozhodnout, že prodeji souvisejícími přímo nebo nepřímo s protiprávním jednáním jsou všechny prodeje společnosti KLM Cargo;
 - je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení rozhodnout, že prodeje související přímo nebo nepřímo s protiprávním jednáním zahrnují prodeje společnosti KLM Cargo uskutečněné mimo EHP;
 - je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení určit závažnost protiprávního jednání bez ohledu na povahu příplatků a určit jak hodnotu prodeje, tak i závažnost protiprávního jednání na základě globálního rozsahu porušení;
 - je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení určit dodatečnou částku pokuty ("entry fee") bez ohledu na délku trvání protiprávního jednání;
 - je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení stanovit snížení pokuty o 15 % z důvodu vládního zásahu.
- 3) Zatřetí žalobkyně tvrdí, že pokuta byla stanovena v rozporu s článkem 101 SFEU, článkem 23 nařízení 1/2003⁽¹⁾ a Pokyny ke stanovení pokut z roku 2006, jelikož:

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).